

Knud Vilby

Folketingets formand

Christiansborg
DK-1240 København K

Tlf. +45 33 37 55 00

Fax +45 33 37 54 11

www.ft.dk

ft@ft.dk

Kære Knud Vilby

20. september 2017

Tak for din henvendelse til Præsidiets og mig om Udlændinge- og Integrationsministeriets praksis med hensyn til fremsættelse af lovforslag om ændring af udlændingeloven.

Ref. 16-000790-153

Udlændingeloven er, som du sikkert er opmærksom på, en omfattende lov, der regulerer et område, hvor der tages mange politiske initiativer. Det betyder, at det er en lov, hvor der ganske hyppigt sker ændringer af større eller mindre omfang.

Man kunne naturligvis argumentere for, at regeringen af hensyn til overskueligheden i højere grad burde samle de forskellige ændringer af udlændingeloven, som den ønsker at foreslå i løbet af et folketingsår, i færre lovforslag. Der er dog en række modhensyn, der ofte taler for, at man i højere grad deler tingene op. Blandt andet risikerer man, at de enkelte politiske elementer ikke får den grundige behandling i Folketinget, som de bør have, hvis man samler for mange forskellige tiltag i ét lovforslag. Endvidere er det på ingen måde givet, at ét stort og omfattende lovforslag er lettere at læse og forstå for politikere, høringsparter eller offentligheden end flere mindre lovforslag, der hver kun indeholder et enkelt eller nogle få elementer – faktisk vil jeg tro, at det omvendte oftere er tilfældet. Endelig ser man fra tid til anden, når der stilles lovforslag med blandet indhold, at der opstår et ønske blandt Folketingets partier om at få lovforslaget delt op i flere lovforslag i løbet af folketingsbehandlingen.

Når det sker, er det typisk fordi der er et eller flere partier, der ønsker at stemme for visse dele af lovforslaget, men imod andre dele. Delinger af lovforslag under folketingsbehandlingen øger imidlertid risikoen for fejl og gør det vanskeligere at finde frem til de rette forarbejder til loven senere, hvilket besværliggør brugen af loven for myndigheder, borgere, domstole osv. I de situationer er det generelt at foretrække, hvis indholdet er delt ud på flere forskellige lovforslag fra begyndelsen, frem for at lovforslaget skal deles på et senere stadium.

Som du selv er inde på, lægges der fra Folketingets side vægt på, at en stor del af de lovforslag, som regeringen ønsker at fremsætte i løbet af et folketingsår, fremsættes hurtigt efter folketingsårets begyndelse. Det skyldes især hensynet til, at Folketinget skal kunne tilrettelægge sit arbejde så effektivt som muligt i løbet af folketingsåret, og hensynet til, at der skal være tid til en ordentlig behandling af folketingsårets lovforslag. Derfor kan det næppe undgås, at der sker en vis "ophobning" af lovforslag, der sendes i offentlig høring, i tiden op til Folketingets åbning hvert år. Men jeg har principielt forståelse for, at det kan være en udfordring for høringsparter at nå at forholde sig til en række forskellige forslag på forholdsvis kort tid, ikke mindst når der er tale om organisationer, som i høj grad beror på frivillige kræfter.

Med hensyn til dine synspunkter om vanskeligheden i at gennemskue, hvordan udlændingeloven i sin helhed vil se ud efter en foreslået lovændring, bemærker jeg, at det for så vidt er en problemstilling, der gør sig gældende i forhold til ændringslovforslag til alle love, ikke kun udlændingeloven. Det er en naturlig konsekvens af, at man følger den lovgivningsteknik i ændringslove, at man kun beskriver nøjagtig de ændringer, der skal ske i den gældende lov. Alternativet ville være, at man for hver eneste ændringslov skulle optrykke den gældende lov i sin helhed, hvilket næppe ville gøre noget godt for overskueligheden. For at gøre det lettere for læserne at forstå, hvad en given foreslået lovændring indebærer, og hvilken sammenhæng ændringen indgår i, stilles der krav om, at ændringslovforslag er forsynet med udførlige bemærkninger. Her vil det normalt være beskrevet nøje, hvad den gældende retstilstand er, hvad der er baggrunden for den foreslåede ændring, og hvad retstilstanden forudsættes at være efter den foreslåede ændring. Desuden er ændringslovforslag – også i den udgave, der sendes i offentlig høring – normalt forsynet med såkaldte paralleltekster i et bilag til lovforslaget. I parallelteksterne kan man i et overskueligt format se de ændringer i lovteksten, som ændringslovforslaget indeholder, sammenholdt med den gældende lovtekst i de berørte bestemmelser.

For at gøre det lettere at forstå og anvende lovgivningen er det desuden almindeligt, at ministerierne med visse mellemrum udsteder lovbekendtgørelser, dvs. versioner af love, hvor de oprindelige hovedlove er sammenskrevet med alle senere ændringslove. For så vidt angår udlændingeloven, kan jeg konstatere, at der i de senere år har været udarbejdet en lovbekendtgørelse omtrent årligt. Dette svarer til almindelig praksis for flere andre større danske love, der hyppigt ændres, f.eks. straffeloven og retsplejeloven.

Jeg mener på det grundlag ikke, at jeg eller Præsidiets har nogen anledning til at foretage os noget i forhold til udlændinge- og integrationsministeren som følge af de forhold, du har nævnt i dit brev.

Med venlig hilsen

A handwritten signature in blue ink that reads "Pia Kjærsgaard". The signature is written in a cursive style with a large initial 'P'.

Pia Kjærsgaard